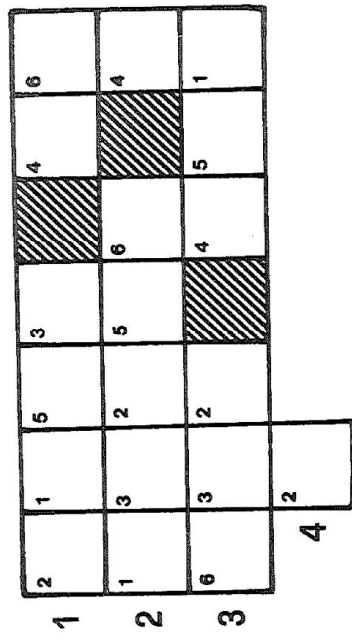


Knihá druhá

ROMÁN
PRE MILOVNÍKOV
KRÍŽOVIEK

Obsah



VODOROVNE 1

R... se... K... le... sa... bi... to... h... A... R... Z... V... a... P... V... M... O... P... K... Y... K... V... O...

Corporatae illustrae

„ABC ENGINEERING &
PHARMACEUTICALS“

(Californiae)

FUNDATORI

ILLUSTRISSIMO
DOMINO

ARCHITECTAE ATHANASIO RAZIN

ob

decimum vitae lustrum
hic tomus
a sodalibus amicisque
in observandi signum

dedicatur

ZAKLADATEĽOVI

významnej firmy

ABC ENGINEERING &
PHARMACEUTICALS

(Kalifornia)

najdôstojnejšiemu Pánovi

ARCHITEKTOVI ATANASJOVI RAZINOVÍ

k životnému
jubileu

na znak priateľstva a úcty
venujeme

túto Pamätnú knihu

Nikolovi sa zatiaľ nedalo rozoznať nič, čo by ho spájalo s Vítačou Milutovou a jej menom.

S Vítačou Milutovou a jej mužom sa však stále občas stretával, pozoroval sa, ako Vítača pije, akoby hrýzla z pohára, no už ani raz nezbadal nijaký prejav jej náklonnosti. Iba raz, keď zostali na chvíľku sami, uhladila svojou slinou obočie jeho, vtedy ešte celkom malému, synovi Nikolovi a povedala:

– Sú ženy, ktoré majú rady iba synov, ale aj také, čo majú rady iba mužov. Problém je v tom, že žena hneď vycíti človeka, pre ktorého sú ženské ústa nočnou sieťou na fúzy. Všetky ženy letia na tých istých a vždy sa vyhýbajú tým istým. Ako tie miesta na zemi, kde pes nikdy nezabrechá. Takto jedni bývajú trikrát milovaní – najprv ako synovia, potom ako muži a napokon ako otcovia, zatiaľ čo druhých, tých, ktorých nemali rady matky, nebudú mať rady ani ženy ani dcéry. Špinia a jedia zároveň, tak ako hrdličky. Celé roky už podstatná časť mužskej Ameriky stráca nevinnosť s černoškami a podstatná časť Európy (juhovýchod) s Cigánkami. Nech sú pozeľnané jedny aj druhé, lebo niet väčšieho milosrdenstva, ako dopriať takému nenaklímenému a nemilovanému chlapcovi kus ženského chleba. Takto strácate nevinnosť vy, čo nie ste a nebudete milovaní. Budete verní ženám, ktoré neľúbite a ktoré s vami nerady spávajú... Preto ustavične budete hľadať pannu...



Keď Atanasije Svilar zanašal svoje poznámky do plánu Belehradu a vyšiel mu z toho diagram sladkých miest mladosti, zazdalo sa mu, že zo všetkého preňho vyplýva niečo ako odkaz, ako odpoveď na vlastné pochybnosti. Keby mal k dispozícii ešte trochu času, možno už len nejaký deň, pravdepodobne by využil príležitosť, možno by celkom náhodne obrátil svoje architektonické návrhy a vi-

de by, že jeho plány hovoria to isté, čo aj ženy. Zistil by, že kľúčové slová toho diagramu, zakresleného do plánu mesta, znejú: *mlčanie, noc, jazyk, samovýživa, voda, mesto a panna...* a že tie slová spolu vytvárajú čosi ako toľko hľadajú jednotu jeho osudu. Lenže to sa nestalo.

V tej chvíli vonku preletela hodvábná jahňada z plata-na, divé žito vyhnalo klas ďaleko na Dunaji, rozsypalo sa ostré semeno divého cesnaku, rozvoňali sa „medvedie uši“ a Svilarovi prišlo zle. Slnko ho už priľahlo, pod tým zlatým povrchom však ležala bledosť, hlboká a stála ako mesačný svet.

Lekár, ktorého zavolali, skonštatoval ďalší záchvat sernej nádhry, zvyčajný v tomto jarnom období, a odporučil, tak ako v predošlých rokoch, pobyt pri mori.

Neúspešný architekt Atanasije Svilar a jeho syn Nikola si narýchlo pobalili veci, vložili si soľ do vrecka a vydali sa na cestu.

Tá cesta, ako všetky cesty, myslela namiesto nich, ešte keď bola prázdna.